

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Arbejdstilsynets rolle i arbejdsmiljøloven er af afgørende betydning for, at intentionerne i loven overholdes. Det ses bl.a. i lovens kapitel 1: Formål og område, § 1, hvor følgende er anført: »Ved loven tilstræbes at skabe 1) et sikkert og sundt arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet, samt 2) grundlag for,

at virksomhederne selv kan løse sikkerheds- og sundhedsspørgsmål med vejledning fra arbejdsmarkedets organisationer og vejledning og kontrol fra Arbejdstilsynet.« Derfor er det helt uantageligt, at Arbejdstilsynets budgetter beskæres år efter år med den afsmitende virkning, at der bliver færre og færre ansatte i Arbejdstilsynet, som det bl.a. kan ses af arbejdsministerens egne tal (oplyst i et samråd i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg). Tendensen er meget tydelig:

	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91
Årsværk	800	876	891	858	844	860	858	825	819	739

Det skal tilføjes, at regeringen tiltrådte i 1982. Og hvis tendensen til færre ansatte i Arbejdstilsynet fortsætter, vil der ikke være ret mange ansatte tilbage i år 2000.

Forslaget om brugerbetaling for Arbejdstilsynets ydelser blev fremsat i folketingsåret 1990-91 (1. samling) og førstebehandlet, men bortfaldt ved udskrivelse af folketingsvalg den 12. december 1990, (se Folketingstidende, 1990-91 (1. samling) forhandlingerne sp. 690, 1552 og tillæg A, sp. 1493).

Når forslaget genfremsættes, er det ikke mindst med baggrund i, at forslagsstillerne er ved at få ret i antagelsen af, at Arbejdstilsynet vil være nedlagt år 2000, i hvert fald hvis nedskæringerne på arbejdsmiljøområdet fortsætter.

Dette bevises bl.a. i Arbejdstilsynets »Intern Plan 1991« side 12, hvor der står, at Arbejdstilsynet forventes at have 739 årsværk i 1991, altså 80 årsværk mindre end i 1990.

Fortsætter nedskæringen af Arbejdstilsynet, vil der være 19 ansatte tilbage i år 2000. Det ønsker SF at forhindre.

Ligeledes er det kommet frem, at arbejdsministeren overvejer at forære dele af Arbejdstilsynets indtægtsgivende arbejde væk til bl.a. producenterne. Det drejer sig om tilsynet med bl.a. elevatorer, hvor

der har været 4.000 tilsyn og godkendelser årligt. Ved ca. 400 af disse tilsyn er elevatoren blevet stoppet, fordi den var livsfarlig at køre i. SF finder det meget uheldigt, at producenterne af elevatorer overlades tilsynet med deres egne produkter.

Arbejdsmiljøområdet er inde i en eksplosiv udvikling. Der forskes mere, og flere og flere på arbejdspladserne bliver mere bevidst om de daglige påvirkninger, man udsættes for ved arbejde med farlige og skadelige stoffer, og om stoffernes indvirkning på den enkeltes helbred. Det er vel også en af hovedårsagerne til, at flere og flere opnår arbejdsmiljøbetingede skadeserstatninger. Ofte bliver netop et bedre arbejdsmiljø fremhævet som den forebyggende foranstaltning, der vil kunne give de bedste resultater, hvis der satses herpå. SF mener, at regeringen mangler viljen til en alvorlig indsats. Dette kan bl.a. konstateres ved, at SF de sidste 5-6 år er blevet nedstemt i Folketinget, når partiet på finansloven har stillet forslag om at afsætte flere midler til Arbejdstilsynet. I det hele taget har de skiftende borgerlige regeringer siden 1982 kun stillet ét eneste lovforslag inden for arbejdsmiljøområdet, nemlig forslag om ledelsesansvar for arbejdsmiljøulykker, et forslag, der var et resultat af sagen om Sønderborg Yachtværft.